

***Activități - Concursul interjudețean de
consiliere școlară "Exploratori în lumea
emoțiilor" - CJRAE Cluj/ CJAP Cluj***

Găsește soluția potrivită – activitate cu conținuturi integrate

*** **Husău Dana**

Scopul activității: evaluarea corectă, în situații concrete a unor comportamente în raport cu norme și comportamente prestabilite și cunoscute și dezvoltarea competenței de a rezolva conflicte prin strategii adecvate vârstei

Competențe: Realizând această activitate, copiii vor fi capabili:

- să asocieze diferite stări emoționale cu situațiile problemă;
- să eticheteze corect reacțiile emoționale;
- să diferențieze comportamentele potrivite de cele nepotrivite;
- să identifice situațiile problemă prezentate;
- să identifice soluții potrivite pentru situațiile conflictuale prezentate

Durata: 35 minute

Metode și procedee didactice: conversația, problematizarea, povestirea, explicația, exemplificarea.

Mijloace de învățământ: stegulețe din hârtie, fișe de colorat, planșe, CD – catec *Melcul supărat*, Fișe cu conținutul fragmentului din nuvela *Bunicu* de Barbu Ștefănescu Delavrancea și poezia *Cățelușul șchiop* de Elena Farago, turtă dulce

Bibliografie: CJRAE/CJAP Cluj - *Pregătirea pentru școală* – Program de asistență psihopedagogică, Cluj-Napoca, 2012 - 2013. (Material nepublicat).

Desfășurarea activității:

Se discută cu copiii despre diferite situații frustrante sau cu potențial conflictual, se analizează consecințele indezirabile care apar în aceste situații

Anunțarea temei: *Atunci când avem o neînțelegere, cel mai bun lucru pe care putem să îl facem, este să căutăm soluția cea mai potrivită. Nu rezolvăm nimic dacă ne supărăm, nici dacă ne înfuriem; trebuie să găsim de fiecare dată soluția cea mai bună!*

Anunțarea obiectivelor: *Și asta vom încerca să facem azi: să găsim soluția potrivită pentru situațiile care ne deranjează*

Copiii sunt împărțiți în trei echipe: echipa florilor, echipa steluțelor, echipa luminițelor.

Fiecare echipă primește câte o sarcină:

Echipa Florilor – audiază un fragment din nuvela Bunicul de Barbu Ștefănescu Delavrancea (Anexa 1.), identifică emoțiile trăite de personaje, indentifică situația problemă și modalitatea personajelor de a soluția problema și găsește soluția potrivită de rezolvare a acelei situații.

Copiii vor primi ca recompensă fișe de colorat cu casa bunicului, cu precizarea că acestea vor fi colorate la sfârșitul activității (Anexa 5.).

Echipa steluțelor – se citește poezia Cățelușul șchiop de Elena Farago (Anexa 2.). Se discută conținutul poeziei, se identifică emoțiile personajului principal, se caută soluții potrivite pentru corectarea greșelii.

Copiii vor primi ca recompensă fișe de colorat cu cățelușul din poezie. Acestea vor fi colorate la sfârșitul activității.

Echipa luminițelor – se audiază cântecul Melcul supărat (Anexa 3.).

Se discută conținutul cântecului. Se analizează comportamentele și emoțiile personajului principal. Se analizează modalitatea de soluționare a problemei aplicată de personaj. Se identifică soluția potrivită pentru soluționarea situației problemă. Copiii vor primi ca recompensă fișe de colorat cu melcul din cântecel, cu precizarea că acestea vor fi colorate la sfârșitul activității.

Se citește povestea Schimb de inimioare (Anexa 4.)

Se discută conținutul poveștii. Copiii identifică comportamentele nepotrivite ale personajelor din poveste și analizează modalitatea de soluționare a acesteia.

Se propun și alte variante de rezolvare a situațiilor problemă prezentate.

Copiii răspund la întrebări referitoare la toate situațiile problemă discutate astăzi și enumeră soluțiile potrivite găsite de ei.

Colorează fișa recompensă

Se oferă recompensă - inimioare din carton sau din turtă dulce.

Anexa 1

BUNICUL (fragment)

Barbu Ștefănescu Delavrancea

Si iar începui râsul, și jocul, și cântecul.

Se osteni bunicul. Stătu din joc. Copiii începură să-l mângâie.

Din vorbă în vorbă, copiii se făcură stăpâni pe obrajii bunicului.

- Partea asta este a mea.

- Și partea asta, a mea!

- Mustața asta este a mea.

- Și asta, a mea!

La barbă se-ncurcă. Bunicul îi împacă, zicându-le:

- Pe din două.

Și copiii o și despică, cam repede, că bătrânul strânse din ochi.

- Jumătate mie.

- Și jumătate mie.

Și după ce o împărțiră frățeste, începui lauda.

Băiatul:

- Mustața mea e mai lungă.

Fata:

- Ba a mea e mai lungă!

Și băiatul întinse de-o mustață și fata de alta, ba a lui, ba a ei să fie mai lungă.

Pe bunic îl trecură lacrimile, dar tăcu și-i împacă zicându-le:

- Amândouă sunt deopotrivă.

- Ș'a mea, ș'a ei!

- Ș'a mea, ș'a lui!

La obraji cearta se aprinse mai tare.

- Partea mea e mai frumoasă.

- Ba a mea, că e mai albă!

Bunicul zâmbi.

- Ba a mea, că e mai caldă!
- Ba a mea, că e mai dulce!
- Ba a mea, că nu e ca a ta!
- Ba a mea, că are un ochi mai verde!
- Ba a mea, că are un ochi și mai verde!

Bunicul abia se ținea de râs.

- Ba a mea!

- Ba a mea!

Și băiatul, înfuriindu-se, trase o palmă în partea fetei.

Fata țipă, sări de pe genuchiul bătrânului, se repezi și trase o palmă în partea băiatului.

Băiatul, cu lacrimile în ochi, sărută partea lui, și fata, suspinând pe a ei.

Anexa 2.

Cățelușul șchiop

Elena Farago

Eu am numai trei picioare,
Și de-abia mă mișc: țop, țop,
Râd când mă-ntâlnesc copiii,
Și mă cheamă "cuciu șchiop".

Frații mei ceilalți se joacă
Cu copiii toți, dar eu
Nu pot alerga ca dâșii,
Că sunt șchiop și cad mereu!

Și stau singur toată ziua
Și plâng mult când mă gândesc
Că tot șchiop voi fi de-acuma
Și tot trist am să trăiesc.

Si când mă gândesc ce bine
M-aș juca și eu acum,
Și-aș lătra și eu din poartă
La copiii de pe drum!...

Cât sunt de frumoși copiii
Cei cuminți, și cât de mult
Mi-ar plăcea să stau cu dâșii,
Să mă joc și să-i ascult!

Dar copiii răi la suflet

Sunt urâți, precum e-acel
Care m-a șchiopat pe mine,
Și nu-i pot iubi de fel...

M-a lovit din răutate
Cu o piatra în picior,
Și-am zăcut, și-am plâns atâta,
De credeam că am să mor...

Acum vine și-mi dă zahăr
Și ar vrea să-mi fie bun,
Și-aș putea să-l mușc odată
De picior, să mă răzbun,

Dar îl las așa, să vadă
Răul, că un biet cățel
Are inima mai bună
Decât a avut-o el.

Anexa 3.

Melcul supărat
Vine melcul supărat
O furnică l-a pișcat
Și cum vine, pâș-pâș-pâș
Întâlnește-un cărăbuș

Și din gură el striga:
Fugi de-aicea nu mai sta
- Dăte-ncolo, nu-mi sta-n drum!
Că te iau în coarne-acum.

Anexa 4.

Schimb de inimioare

Dana Husău

Cristina și Denisa merg împreună la aceeași grădiniță. Ele sunt și vecine și bune prietene, doar că uneori se mai ceartă din cauza jucăriilor. Nu că nu ar fi destule jucării, dar amândouă vor aceeași păpușă, în același moment și nu o dată s-a terminat cearta cu bătaie.

Într-o zi, Cristina a venit la grădiniță gândindu-se că ea va ajunge prima să ia păpușa cea mare, cu rochiță roz. Denisei îi va rămâne păpușa cu rochița albastră. Dar spre uimirea ei, Denisa nu apărui la grădiniță. Mirată, merse la doamna educatoare:

- De ce nu mai vine Denisa odată?
- Denisa este bolnavă. A sunat mama ei. Joacă-te mai mult cu păpușa ta preferată. Sau împrumut-o altei fetițe.

Cristina se gândi o clipă, apoi întrebă necăjită:

- Nu cumva s-a îmbolnăvit pentru că nu i-am dat și ei păpușa ieri? Știu că a plâns.
- S-ar putea să fie și aceasta o cauză. Te rog să-i faci o vizită și apoi să-mi spui și mie.

Cristina puse necăjită păpușa pe raft. Nu-i mai făcea plăcere să se joace cu ea acum, când Denisa nu-i cerea păpușa în mod insistent. Parcă nici nu mai era așa de frumos la grădiniță... Abia avu răbdare până la plecarea acasă. Când veni mama ei după ea, Cristina o aștepta gata îmbrăcată:

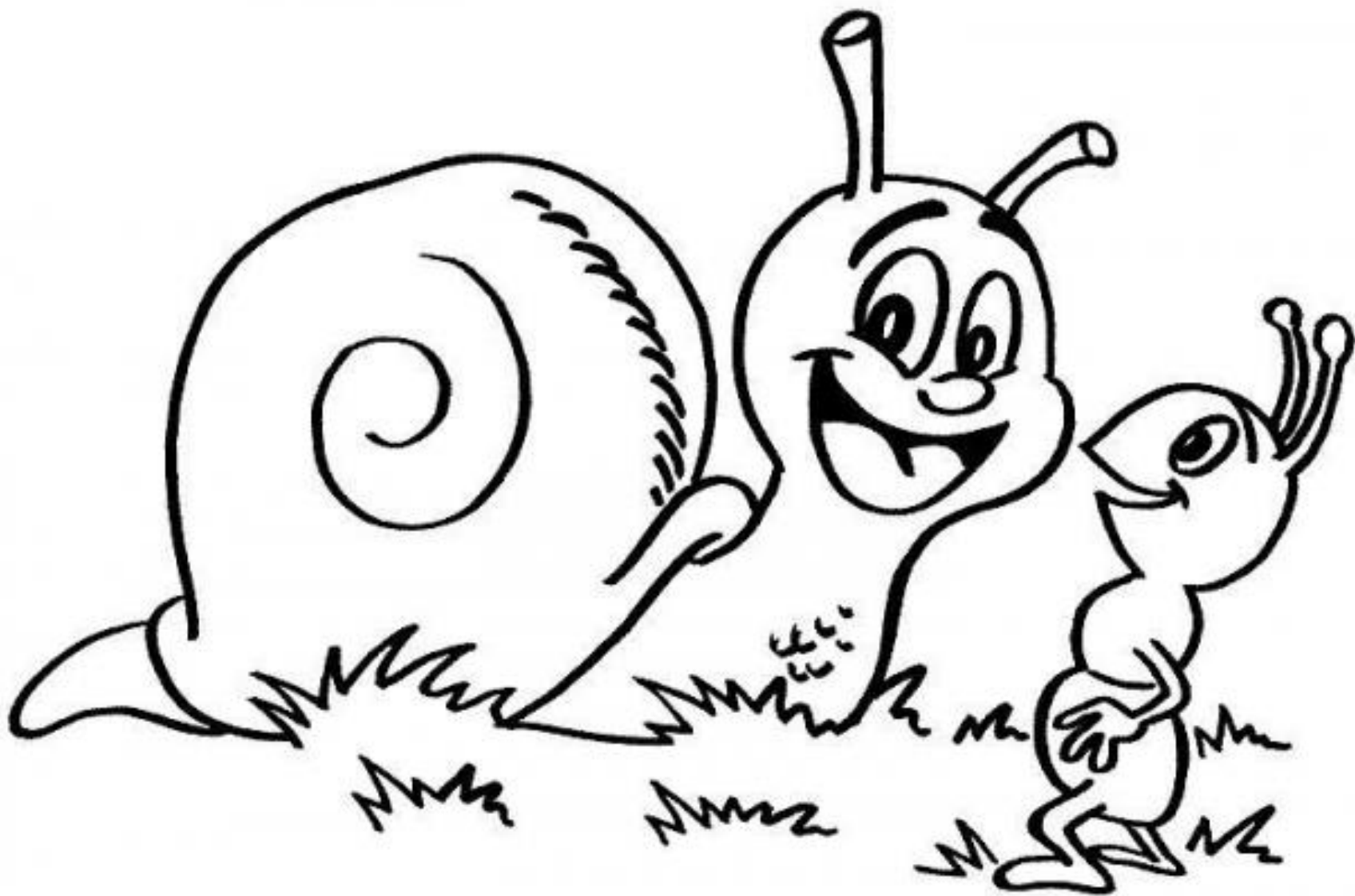
- Repede, să mergem la Denisa. Este bolnavă din cauza mea.
- Cum așa? Întrebă mama.
- Ieri am îmbrăncit-o și nu i-am dat nici păpușa cu rochiță roz. Am fost rea!
- Și-ți pare rău? o întrebă mama.
- Da! Vreau să-mi cer iertare.
- Foarte frumos. Haide să mergem!

În drum spre casă, au trecut pe lângă un magazin alimentar. În geam erau expuse inimioare din turtă dulce.

- Mami, spuse repede Cristina, haide să-i cumpărăm Denisei o inimioară nouă. Dacă inimioara ei este bolnavă...
- Bine, Cristina. Dar inimioara ta e bună?

- Nu, răspunse după un timp Cristina. Ce să fac?
  - Ei, haide să luăm două inimioare noi. Cine știe, poate...
- Cristina a cumpărat două inimioare și fugi repede spre casa Denisei. Strigă încă din curte:
- Denisa, Denisa, uite, am două inimioare noi... De-acum tu te vei juca numai cu păpușa cu rochiță roz!
- Denisa o privi cu bucurie, cu toate că boala o ținea la pat.
- Mulțumesc, Cristina. Uite, și eu vreau să-ți dăruiesc căruciorul meu!
  - Mami, spuse Cristina, și eu vreau să-i dăruiesc bucătăria mea!
  - Bine, bine... interveniră cele două mame. De acum, știm că veți fi cele mai bune prietene. Vă veți bucura mai mult când dăruiți decât atunci când primiți!
- A doua zi, cele două fete mergeau la grădiniță prinse de mână. Fața lor strălucea de bucurie. Cele două inimioare de turtă au făcut minuni!

Povestea Broscuței Țestoase

Scopul activității: dezvoltarea competențelor de reglare emoțională și recunoaștere a emoțiilor

Competențe: Realizând această activitate, copiii vor fi capabili:

- să eticheteze corect reacțiile emoționale ale personajelor;
- să diferențieze reacțiile emoționale adecvate de cele inadecvate;
- să exerseze modalități adecvate de gestionare a furiei;

Durata activității: 30 – 35 minute

Metode și procedee didactice: conversația, povestirea, exercițiul, problematizarea, explicația.

Mijloace de învățământ: Planșe, jucărie pluș, card ghicitoare, carduri cu situații, diplome, panou plută, lipici, creioane colorate, lipici.

Bibliografie: Ștefan, C., Kallay, E., (2007). *Dezvoltarea competențelor emoționale și sociale la preșcolari. Ghid practic pentru educatori*, Editura ASCR, Cluj-Napoca.

Descrierea activității:

- Preșcolarii sunt rugați să găsească răspunsul la următoarea ghicitoare:

“Sunt prin apă de aflat
Dar trăiesc și pe uscat,
De mă cauți însă bine
Stau cu casa după mine.”

sau

Poartă-n spate o cetate
și din ea doar capu-l scoate !

- Se prezintă elementul surpriză *Broscuța țestoasă Tobias*
- Se discută despre broscuțe țestoase, în general și despre modul în care acestea se ascund în carapace pentru a se apăra. (“Cine știe ce animal este acesta?”, “Unde ați văzut acest animal?”, etc).

Anunțarea temei: *Povestea Broscuței Țestoase*

Anunțarea obiectivelor: *Astăzi vom afla cum a ajuns Tobias să fie o super-broscuță și vom învăța cum să devenim și noi super-broscuțe.*

Se citește *Povestea Broscuței Țestoase* (Anexa 1)

Pe parcursul poveștii se identifică împreună cu copii reacțiile emoționale ale personajelor. (“Cum s-a simțit... atunci când...?”)

Se cere copiilor să spună care este personajul care a reacționat în mod adecvat (“Cine credeți că s-a comportat bine?”)

Copii sunt încurajați să propună și alte alternative de comportament adecvat, în afara celor propuse în poveste (“Ce altceva ar mai fi putut face?”)

Se repetă cu copiii fiecare etapă a tehnicii broscuței țestoase.

Se exersează tehnica broscuței țestoase prin prezentarea situațiilor. (Anexa 3). Se cere copiilor să spună ce ar face broscuța țestoasă în aceste situații.

Preșcolarii se așază la măsuțe. Intuiesc materialul didactic din coșuleț. (Anexa 5.) Fiecare preșcolar își va confecționa propria broscuță țestoasă prin, ansamblarea și lipirea pieselor din coșuleț.

Fiecare copil va așeza broscuța pe panoul *Super-broscuțelor* și va primi diploma de super-broscuță însoțită de aprecieri individuale (Anexa 4.).

Anexa 1.

Broscuța țestoasă Tobias a învățat cum să nu mai fie furioasă

Într-o zi, Tobias s-a gândit că și-ar dori să se joace cu ceilalți prieteni ai lui, Pufi și Ami. El a pornit în căutarea lor și i-a găsit lângă lac. Pufi și Ami se jucau cu mingea, dar broscuța noastră vroia să se joace alt joc.

- Eu propun să ne jucăm altceva ! Ce ziceți să ne jucăm de-a super-eroii ?

- Păi, asta ne-am jucat și ieri, a spus pisicuța Pufi.

- Dacă vrei poți să te joci cu mingea împreună cu noi, a zis cățelușa Ami.

- N-am niciun chef de jocurile voastre. Dacă nu vreți să ne jucăm, atunci eu plec.

„Lasă că le arăt eu lor !” s-a gândit broscuța și a sărit într-o baltă astfel încât toți ceilalți au fost murdăriți de noroi. „Dacă nu vor să se joace cu mine, atunci nu mai sunt prietenii mei.” Tobias s-a îndreptat cu gândul de a mai găsi o modalitate să-și pedepsească prietenii pentru că nu au vrut să se joace de-a super-eroii.

Cum mergea broscuța prin pădure bosumflată și bombănind că nu are prieteni, s-a întâlnit cu Vulpoiul cel Înțelept. Vulpoiul s-a uitat atent la broscuță și i-a spus:

- Văd că ești furios. Ce s-a întâmplat ?

- Nimic ! a spus broscuța pe un ton nepoliticos.

- Ei, dar ceva tot s-a întâmplat. Dacă nu s-a întâmplat nimic, atunci cum de ești furios ?

- Păi...aveți dreptate domnule Vulpoi. Am vrut să mă joc cu prietenii mei și ei nu au vrut să fim super-eroi. Au vrut să se joace cu mingea. Si i-am improșcat cu noroi.

- Si astaeste ceea ce îți dorești: să nu mai fie prietenii tăi ?

După ce s-a gândit bine, Tobias a spus:

-Eu vreau să fim în continuare prieteni.

Vulpoiul cel Înțelept s-a uitat la Tobias cu atenție:

- Hai să-ți spun un secret. Nu am fost întotdeauna așa de înțelept. Am învățat și eu multe lucruri de la o broască țestoasă.

- O broască țestoasă ?! a întrebat Tobias mirat.

- Da, era o broască țestoasă foarte bătrână și înțeleaptă. Și eu eram furios ca și tine pe prietenii mei și ea mi-a spus cum să fac să nu mă supăr pe ei.

- Oauu !.. a strigat Tobias încât. Și eu vreau să știu.

- Atunci când simți că te înfurii respiră adânc de trei ori... In timp ce respiri, îți imaginezi că aerul îți ajunge până în vârful picioarelor.

- Doar atât ? a întrebat broșuța Tobias nerăbdătoare.
- Stai, nu te grăbi ! Acum imaginează-ți că intrii în carapace...
- Asta e ușor, a spus broșuța cu mândrie.
- Acum gândește-te la motivul pentru care te-ai supărat...
- M-am gândit că sunt răi și nu mai sunt prietenii mei pentru că nu vor să se joace ce vreau eu.
- Acum gândește-te ce ai putea să faci ca să nu se supere pe tine ?

Tobias s-a gândit o vreme, după care bucuros a anunțat că a găsit răspunsul:

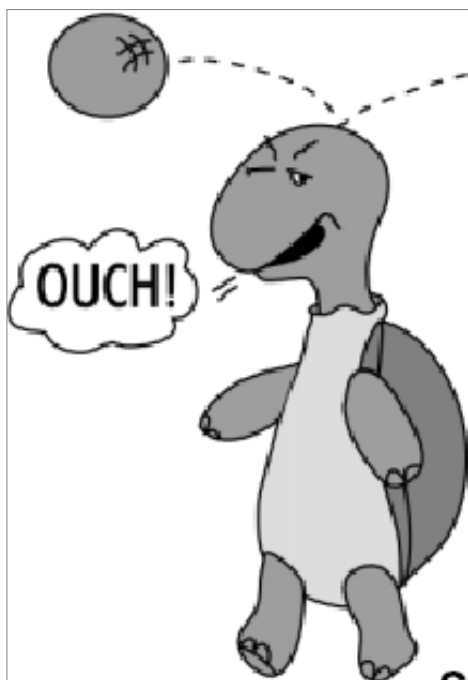
- Stiu ! Cred că aș putea să le spun că eu prefer să mă joc cu altceva. Doar am și alți prieteni.
- Bravo ! Sunt mândru de tine, a spus Vulpoiul. De acum înainte să nu uiți să fii și tu o broșuță înțeleaptă.
- Mulțumesc, domnule Vulpoi ! Așa am să fac.

Tobias a pornit înapoi către lac cu gândul să-și ceară scuze pentru modul în care s-a comportat și că de acum înainte să încerce să fie un prieten adevărat.

Anexa 2.

Tehnica broscuței țestoase

1. Conștientizez că încep să mă enervez!

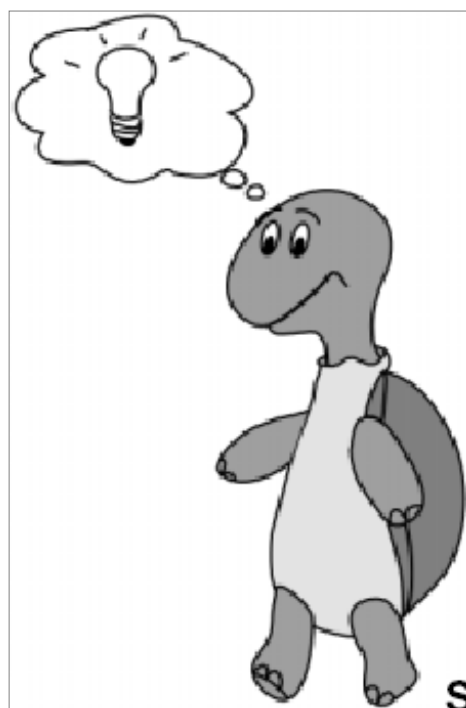
2. Mă opresc!

3. Mă gândesc la altceva

4. Caut soluții!

Anexa 3.

Broscuța țestoasă ne învață cum să fim super-broscuțe

Carduri cu situații

Unul din copii râde de tine pentru că nu ai reușit să construiești un turn din lego.	Te joci împreună cu un coleg. El nu vrea să împartă jucăria cu tine.
Un coleg te împinge. Cazi și te lovești.	Te joci cu prietenul tău. El nu vrea să se joace nimic din ce vrei tu.
Tatăl tău nu te lasă să te mai uiți trei zile la televizor pentru că nu ți-ai adunat jucăriile din cameră.	Îți pierzi jucăria preferată.
Colegul tău ți-a mâzgălit desenul pe care tocmai l-ai terminat.	Mama îți închide televizorul pentru că este târziu și ora de culcare a trecut deja.

PREMIUL DE SUPER-BROSCUȚĂ

SA

Pentru că a învățat cum să se comporte atunci când este furios/furioasă,
BROSCUȚA TOBIAS acordă premiul de super-broscuță:

Profesor consilier/Educatoare,

Data

Sorin și jocul de fotbal

Scopul activității: prevenirea apariției sau înlăturarea furiei prin promovarea gândurilor raționale/sănătoase.

Competențe: Realizând această activitate, copiii vor fi capabili:

- să explice apariția emoțiilor disfuncționale, relaționându-le cu gândurile iraționale;
- să exemplifice gânduri iraționale care duc la apariția emoțiilor disfuncționale;
- să exemplifice gânduri raționale alternative prin care se poate evita furia.

Durata activității: 30 minute

Materiale necesare: stickere cu figura umană conturată (doar forma capului, fără ochi, nas, gură), creioane colorate, cutie cu cartonase pe care sunt notate situații.

Bibliografie: Vernon, A., (2006). *Dezvoltarea inteligenței emoționale*, ASCR, Cluj-Napoca

Descrierea activității:

Copiii sunt așezați pe scăunele. Se citește conținutul povestirii *Sorin și jocul de fotbal*. (Anexa 1).

Discuții:

- De ce s-a înfuriat Sorin? Ce gânduri a avut Sorin atunci când s-a înfuriat? – *Se discută despre cerințe absolutiste și rigide, privind felul cum ar dori el să fie lucrurile. Ce anume reprezintă o cerință rigidă ?*
- Care a fost efectul gândurilor lui Sorin? L-au ajutat să fie mai fericit? Cum au reacționat ceilalți copii la aceste cerințe?
- V-ați simțit vreodată ca și Sorin? Dați exemple de situații în care ați avut gânduri asemănătoare. Vă place să simțiți în acest fel?
- Considerați că lucrurile ar trebui să se întâmple întotdeauna după cum vor oamenii ? Dacă aveți pretenții și cerințe rigide, fixe, probabil considerați că ar trebui să vi se îndeplinească toate dorințele; este posibil acest lucru ?

- Următoarea dată când veți constata că aveți astfel de cerințe absolutiste, fixe, ce puteți face în schimb ?

Cerințele absolutiste și rigide au consecințe negative, iar copiii trebuie să înțeleagă că există alternative pentru aceste cerințe. Cu toate că este dificil pentru cei mici, aceștia trebuie să-și pună următoarele întrebări :

„Este posibil ca lucrurile să fie întotdeauna așa cum vreau eu?”

„Este chiar groaznic dacă nu obțin întotdeauna ceea ce vreau?”

Se prezintă următoarea situație:

La grădinița „Puișorii veseli” se face preselecție pentru echipa de fotbal a grădiniței. Toți băieții își doreau să fie în acea echipă... dar nu puteau fi aleși decât 11 băieți iar ei erau peste 200!!! Antrenorul i-a supus la diferite probe, unele chiar foarte grele, și i-a ales pe cei 11 fotbaliști. Totuși, au rămas foarte mulți băieți care nu au ajuns în echipa de fotbal. Unii dintre aceștia s-au înfuriat foarte tare încât au încetat să mai facă sport. Făceau cât mai puțină mișcare, nu mai vroiau să se joace fotbal, la grădiniță nu vroiau să facă mișcare, spuneau că îi doare ba spatele, ba piciorul... orice numai să nu facă sport; acasă stăteau numai în fața calculatorului sau a TV-ului, nu mai vroiau să iasă în parc sau în fața blocului să se joace cu copiii. Alții, nu au fost afectați de faptul că nu au fost aleși în echipa de fotbal a grădiniței. Ba mai mult, au fost motivați să se antreneze mai mult, să facă mai mult sport pentru a deveni din ce în ce mai buni. Erau veseli și dornici să se antreneze în fiecare zi, așteptând cu nerăbdare următoarea preselecție. Se gândeau că, până la următoarea preselecție, ei vor fi mai buni, mai rezistenți, mai pricepuți și chiar vor putea să îi învețe pe colegii lor mai mici.

Se discută conținutul secvenței prezentate. Apoi se adresează următoarele întrebări:

- Care copii au șanse de a fi aleși în echipa de fotbal a grădiniței la următoarea preselecție? De ce?
- De ce au ales o parte din copii să nu mai facă sport? Ce credeți că au gândit acei copii? Cum putem să-i ajutăm?

Joc:

Fiecare copil a primit câte un sticker cu conturul feței unui copil.

Consilierul / educatoarea are în față o cutie cu cartonașe pe care sunt descrise situații (1-2 propoziții) care prezintă emoții disfuncționale (Ex. *Mihai este foarte furios pentru că mama lui nu i-a cumpărat o mașinuță di magazinul de jucării. Este atât de furios încât a început să strige*

foarte tare în tot magazinul și să dea cu picioarele în căruciorul de cumpărături.) Fiecare copil va identifica gândul sau gândurile care au dus la apariția acelei emoții. Vor găsi gândul adaptativ care determină apariția emoției funcționale. Dacă răspunsul este corect, copil va desena o față zâmbitoare pe sticker, pe care îl va lipi pe sorțuleț, în piept.

Anexa 1.

Sorin și jocul de fotbal

Sorin stătea în mijlocul terenului de fotbal, așteptându-i pe ceilalți copii să iasă la joacă. Primul a venit Andrei, spunând că vrea el să tragă primul la poartă. *Eu trebuie să trag primul la poartă! Nu joc dacă nu trag eu primul!* își spune Sorin, și, lovind în pământ cu piciorul, strigă la ceilalți copii că el este primul care șutează la poartă. În această situație, restul copiilor l-au lăsat pe el să înceapă primul jocul.

Însă prima minge pe care Sorin a tras-o nimeri pe lângă poartă, la fel și următoarea. Sorin se înroși la față, își încruntă sprâncenele și începu să dea cu piciorul în pământ. *Nu este corect! Cu siguranță arbitrul a greșit! Este un trișor! Eu întotdeauna trebuie să nimeresc poarta pentru că sunt cel mai bun!* își spuse Sorin. Astfel că, începu să țipe că arbitrul trișează și că, dacă nu i se pun la socoteală loviturile la poartă, nu mai joacă. De data aceasta, toți copiii au strigat „Bine, nu mai juca!”. *Sunt foarte nedrepti cu mine! Niciodată nu mă mai joc cu ei! Sunt niște trișori! O să le pară lor rău!* își spune Sorin, îndepărtându-se de teren. Foarte furios, îi amenință pe copii că nu se va mai juca niciodată cu ei dar niciunul dintre copii nu i-a mai răspuns de această dată deoarece se distrau de minune.

Mihai, coleg de clasă cu Sorin, a văzut toată întâmplarea. S-a ridicat de pe bancă și a mers la Sorin:

- Văd că ești tare furios... să știi că furia nu ne ajută la nimic. Când suntem furioși, nu ne putem bucura de lucrurile frumoase din jur, de jocurile care ne plac, de ceea ce ni se întâmplă și îi supărăm pe cei din jur, prieteni, colegi, familie. Acum tu ești foarte furios pentru că îți spui că ar trebui obligatoriu ca tu să nu ratezi niciodată și toți copiii să te lase întotdeauna să tragi primul la poartă și de câte ori vrei tu. Nu suporti ca lucrurile să se întâmple altfel decât vrei tu. Te gândești că nu ai nimerit poarta și te superi, în loc să te bucuri de faptul că te-ai întâlnit cu prietenii tăi și vă puteți juca împreună.
- Așa e... spuse Sorin.

- Și mie mi-ar plăcea să nimeresc de fiecare dată poarta și să trag la poartă de câte ori vreau dar acest lucru nu este posibil atunci când joc fotbal cu prietenii mei. Nu le pot cere prietenilor mei să stea să se uite la mine în loc să se joace, în schimb pot și îmi doresc să mă simt bine jucând fotbal cu prietenii mei. Este mult mai important să fiu cu prietenii mei și să ne simțim bine. Tu ce spui?

Rușinat, cu ochii în pământ Sorin îi răspunde:

- Mă simt foarte singur, nimeni nu se mai joacă cu mine și... ai dreptate, este mult mai bine să ai prieteni care să se joace cu tine. Eu i-am supărat pe prietenii mei... îmi pare tare rău că am gândit astfel și m-am înfuriat. Data viitoare, când voi dori foarte mult ceva ce nu se poate, îmi voi spune că nu este chiar așa de greu de suportat. Voi încerca să văd și partea bună a lucrurilor. Așa mă voi simți puțin nemulțumit dar cu siguranță nu voi mai fi furios.

Sorin s-a întors la prietenii săi care se jucau bucuroși fotbal. Le ceru iertare și îi rugase să îl lase să se joace cu ei. De această dată, Sorin își asumă rolul de portar pentru ca toți prietenii săi să tragă la poartă... se simți foarte mulțumit și bucuros.

Anexa 2

Anexa 3.

Anexa 4.

Povestea Peștelui Curcubeu

Scopul activității: dezvoltarea empatiei și a abilităților de relaționare socială.

Competențe: Realizând această activitate, copiii vor fi capabili:

- să identifice comportamentele neprietenoase ale personajelor din poveste;
- să explice consecințele comportamentelor ”neprietenoase”;
- să recunoască trăirile emoționale ale personajelor din poveste;
- să identifice comportamentele ”prietenoase” din poveste;
- să explice consecințele comportamentelor ”neprietenoase”

Durata activității: 30 – 35 minute

Metode și procedee didactice: conversația, problematizarea, demonstrația, povestirea, explicația, exercițiul.

Mijloace de învățământ: păpușă, tabla magnetică, lipici, siluete cu magnet, hârtie glasă, scotch, fișă conținut - poveste

Bibliografie:

Pfister, M., (1999). *The Rainbow Fish*. North-South Books (Nord-Sud Verlag AG), Zurich, Switzerland

http://www.coloringpages101.com/Caroons/Rainbow-Fish-coloring-pages/pg_1

Descrierea activității:

Se prezintă preșcolarilor elementul surpriză - păpușă Ariel (sirenă).

Pornind de la elementul surpriză, se vor purta discuții despre mediul marin și despre viețuitoarele care trăiesc în acest mediu.

Anunțarea temei: Povestea Peștele curcubeu

Anunțarea obiectivelor: Astăzi vom învăța din pățania peștelui curcubeu și îl vom ajuta să își facă prieteni.

Se descoperă tabla magnetică pe care este creat un decor subacvatic. Pe tablă se atașează personajul principal, un pește multicolor – peștele curcubeu. Se citește povestea (Anexa 1). Pe parcursul derulării povestirii se așează pe tabla magnetică fiecare personaj existent în povestire.

După citirea povestirii se vor adresa următoarele întrebări:

- Cum se numește povestirea?
- Care este personajul principal? - Te rog să-l cauți și să-l fixezi pe tablă!
- Ce alte personaje ați mai întâlnit? (fiecare personaj va fi readus pe rând înapoi pe tabla magnetică)
- Cum s-a comportat la început peștișorul-curcubeu?
- Cine l-a ajutat să își schimbe comportamentul să devină mai bun la suflet?
- Cum și-a câștigat el prietenii?
- Vreți și voi să deveniți prietenii peștișorului-curcubeu?

Copiii se așează la măsuțe și vor confecționa prin lipire de solzișori, prietenii peștelui curcubeu (Anexa 2.).

Pe un panou decorat specific mediului acvatic, fiecare copil va atașa peștișorul confecționat pentru completa tabloul cu prietenii peștișorului curcubeu. La finalizarea sarcinii fiecare copil primește un solzișor colorat drept recompensă.

****Macheta mediului acvatic și personajele pot fi înlocuite cu planșele din Anexa 3.*

Anexa 1.

Povestea Pește-curcubeu

În largul mării trăia un pește. Nu era un pește obișnuit. Era cel mai frumos pește din întregul ocean. Haina lui de solzi strălucea în toate culorile curcubeului. Ceilalți pești îi admirau îmbrăcămintea colorată și l-au numit pește-curcubeu.

„Vino, joacă-te cu noi, pește-curcubeu!”

Dar pește-curcubeu era mândru și înota mai departe.

Într-o zi, un peștișor albastru înota în urma sa. „Pește-curcubeu, așteaptă-mă! Dă-mi și mie unul din solzii tăi minunați!”, strigă acesta. „Lasă-mă-n pace, pleacă de-aici!” Speriat, peștișorul albastru se îndepărtă și povesti tuturor prietenilor săi pățania. Din clipa aceea, nici unul dintre pești nu a mai vrut să aibă de-a face cu pește-curcubeu. Îi întorceau spatele când, înotând, trecea pe lângă ei.

La ce-i foloseau peștelui curcubeu solzii săi frumoși, dacă nimeni nu-i admira? Acum era cel mai singuratic pește din întregul ocean! Într-o zi își vărsă amarul unei stele de mare. „Eu sunt doar așa de frumos! De ce oare nu mă place nimeni?” „Într-o peșteră, în spatele stâncii de corali locuiește înțeleapta caracatiță Oktopus. Poate te poate ajuta ea...” îl sfătui steaua de mare.

Pește-curcubeu găsi peștera. Ce întuneric era! De-abia putea vedea ceva. Deodată, văzu doi ochi luminoși. „Te-am așteptat”, zise Oktopus cu voce groasă. „Valurile mi-au povestit necazul tău. Ascultă sfatul meu: dă fiecărui pește câte unul din solzii tăi strălucitori. Nu vei mai fi cel mai frumos pește din ocean, dar vei fi din nou vesel.”

Dar.. “vru pește-curcubeu să mai spună ceva, Oktopus dispăruse însă într-un val adânc de cerneală.

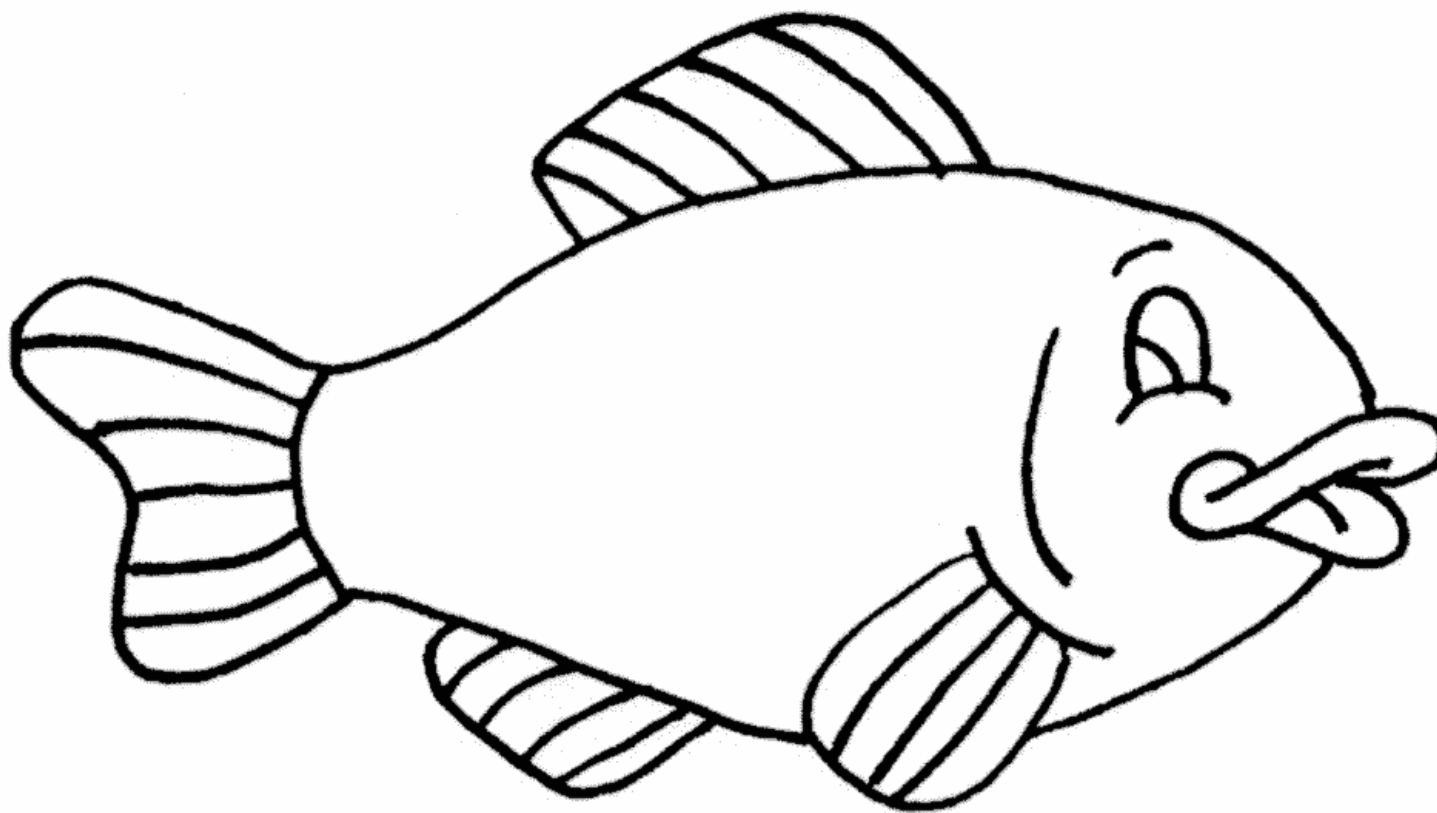
„Să dăruiesc solzii mei?”, își zise el îngrozit. “Niciodată! Nu! Cum aş putea eu să fiu fericit fără ei?” Deodată simți o bătaie de aripioară lângă el. Peștișorul albastru venise din nou. „Pește-curcubeu, nu te supăra, te rog. Dă-mi și mie un solzișor strălucitor.” Pește-curcubeu ezită. „Unul micuț, micuț de tot, se gândi el, doar n-o să-i duc dorul...”

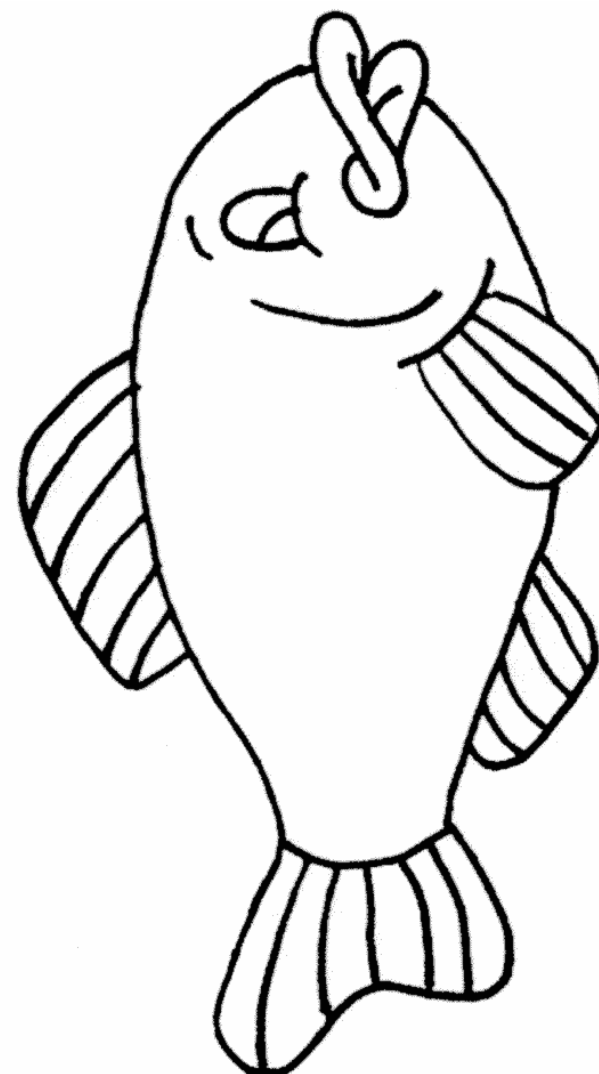
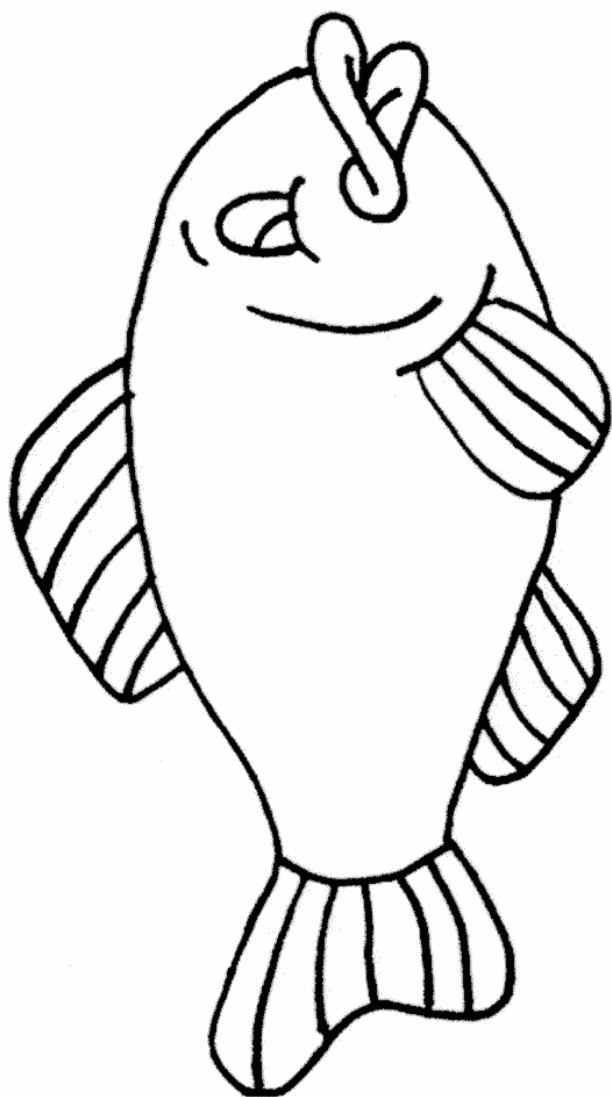
Cu mare atenție își smulse cel mai mic din solzii lui. Uite, ți-l dăruiesc și acum lasă-mă-n pace!” „Mulțumesc, mulțumesc mult!”, zise peștișorul albastru cu mult curaj. „Tu ești bun, pește-curcubeu!” Pește-curcubeu se simți ciudat. El se uită timp îndelungat în urma peștișorului albastru, care înota fericit în toate direcțiile.

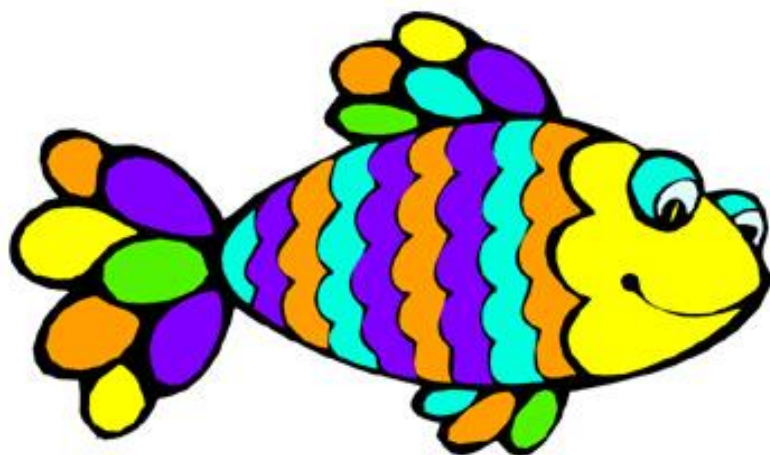
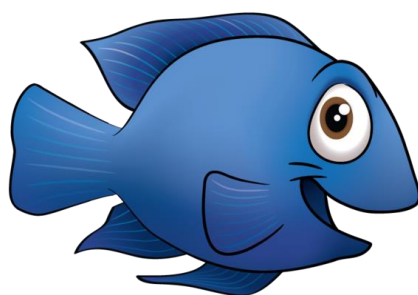
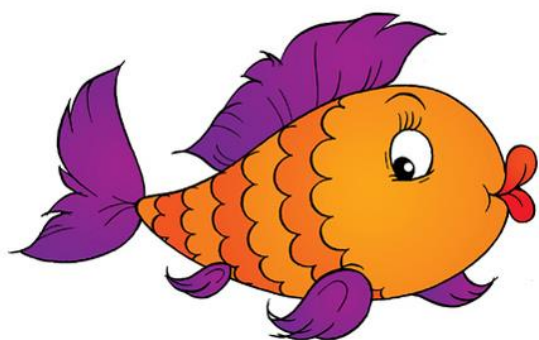
Ceilalți pești prinseră de veste și încercuiră peștele curcubeu. Toți voiau solzi strălucitori. Peștele curcubeu împărți solzi tuturor și lui îi rămase unul singur. Dar era mai fericit ca niciodată.

„Vino, pește curcubeu, joacă-te cu noi!” strigară peștii. „Vin, vin!” răspunse acesta și înotă împreună cu ceilalți pești.

Anexa 2.

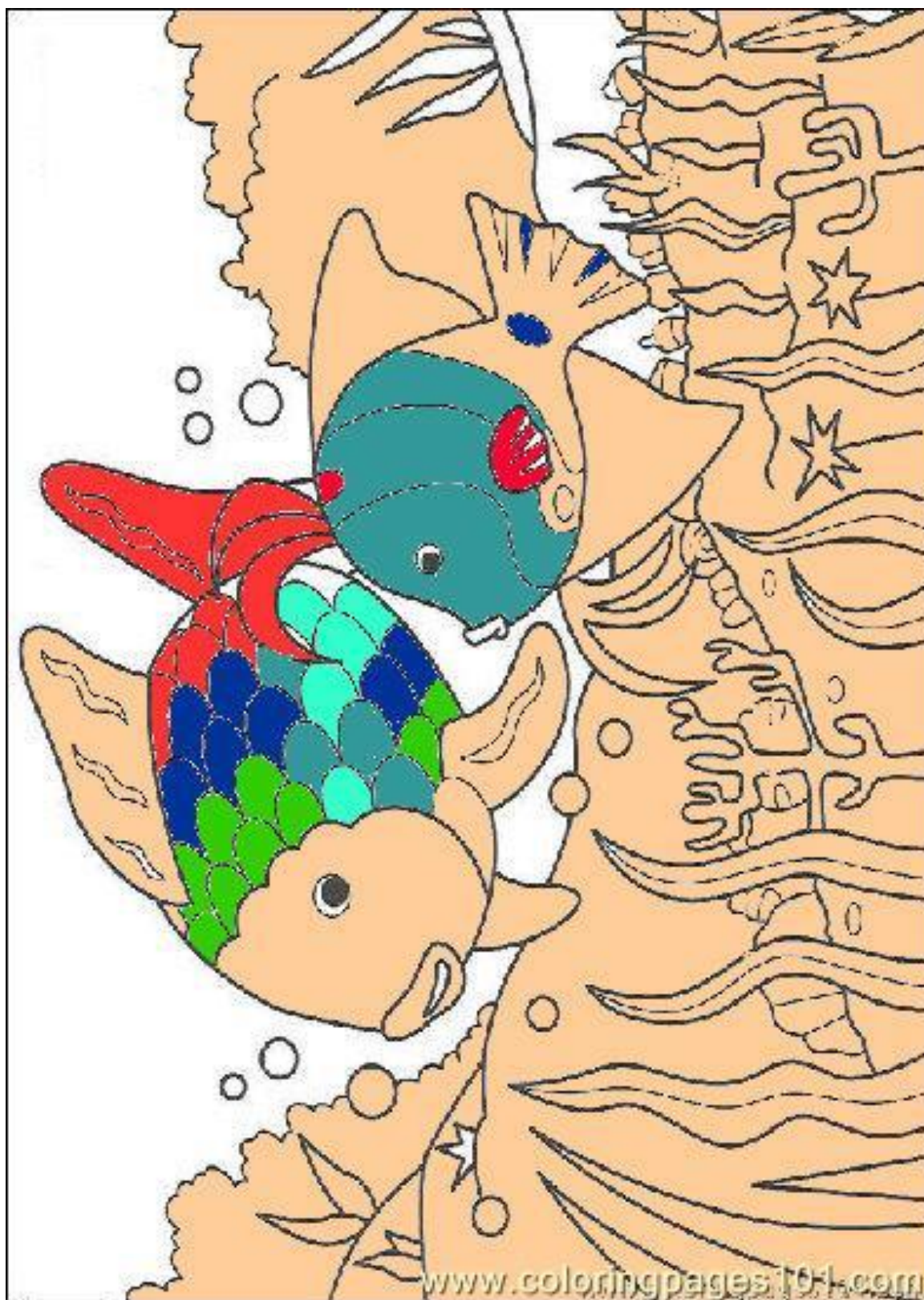

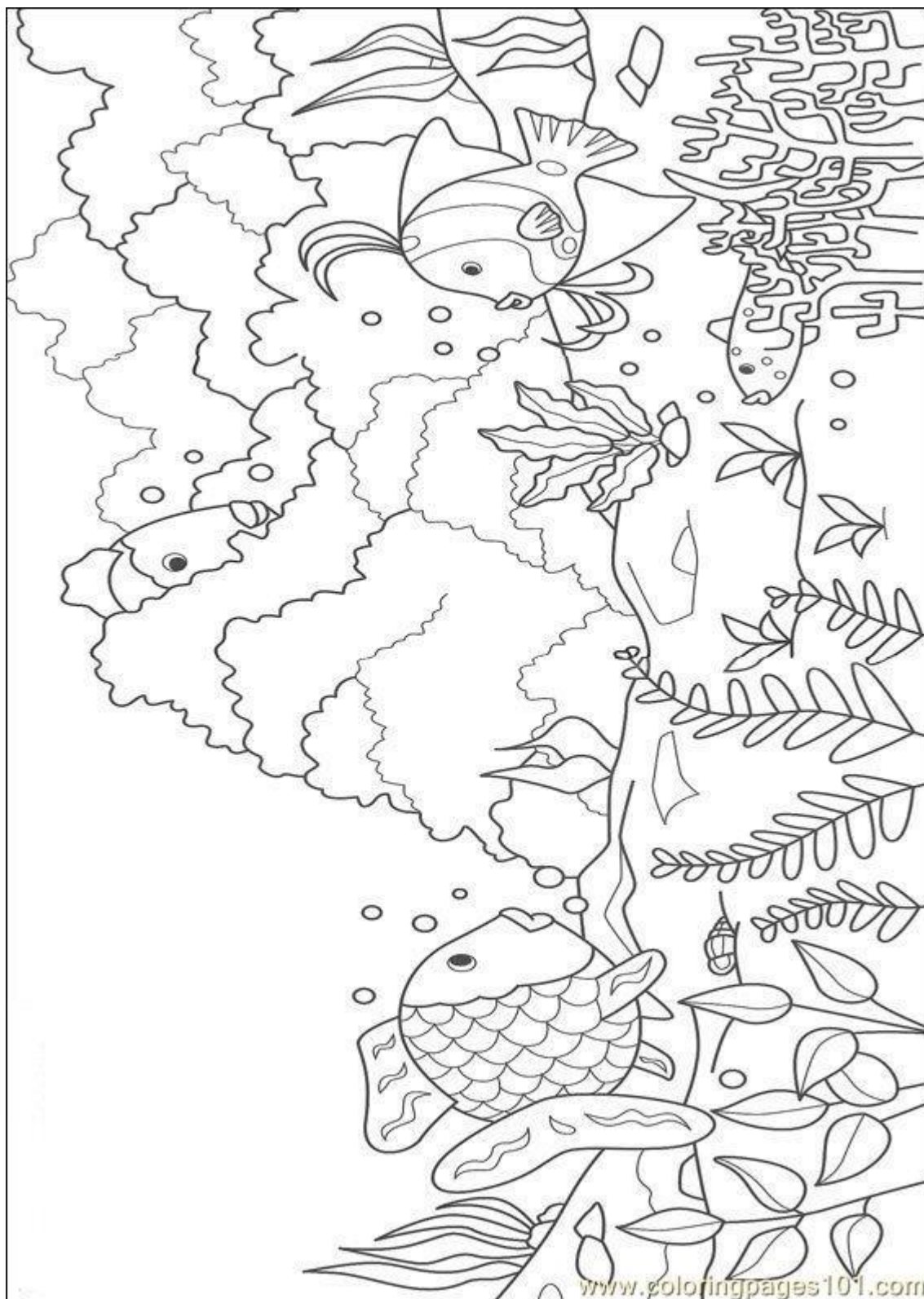

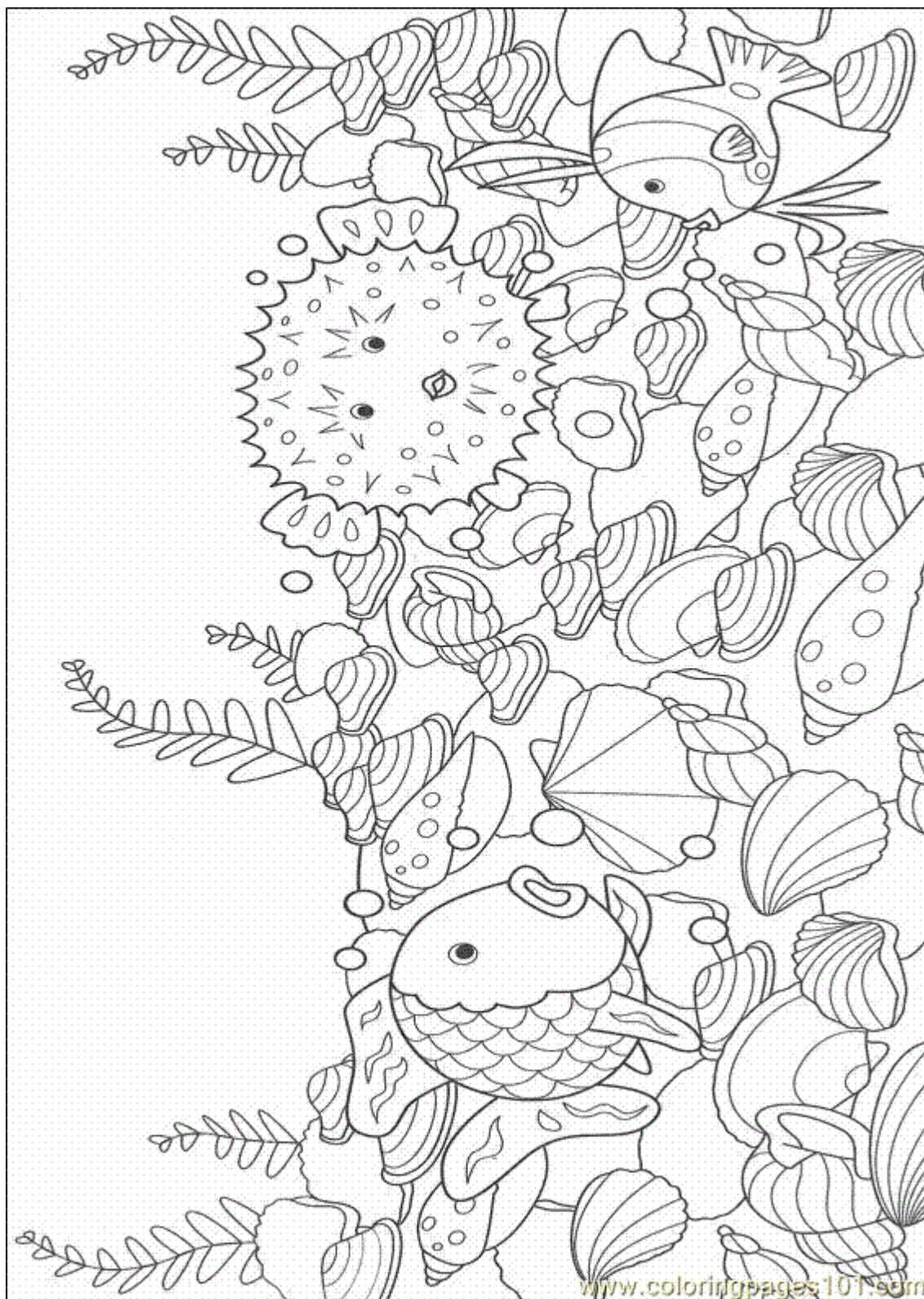

Anexa 3: Planșe de colorat:

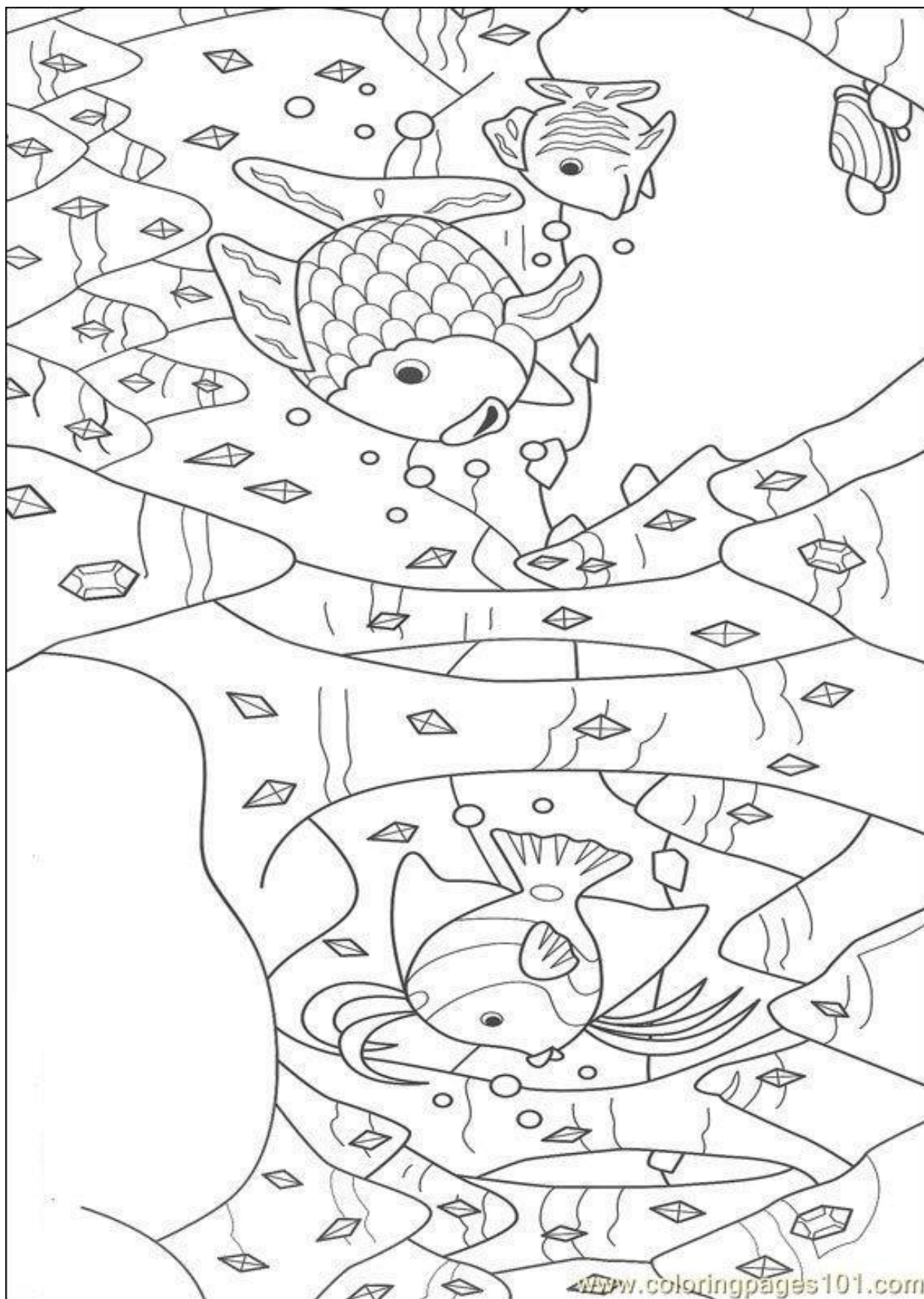

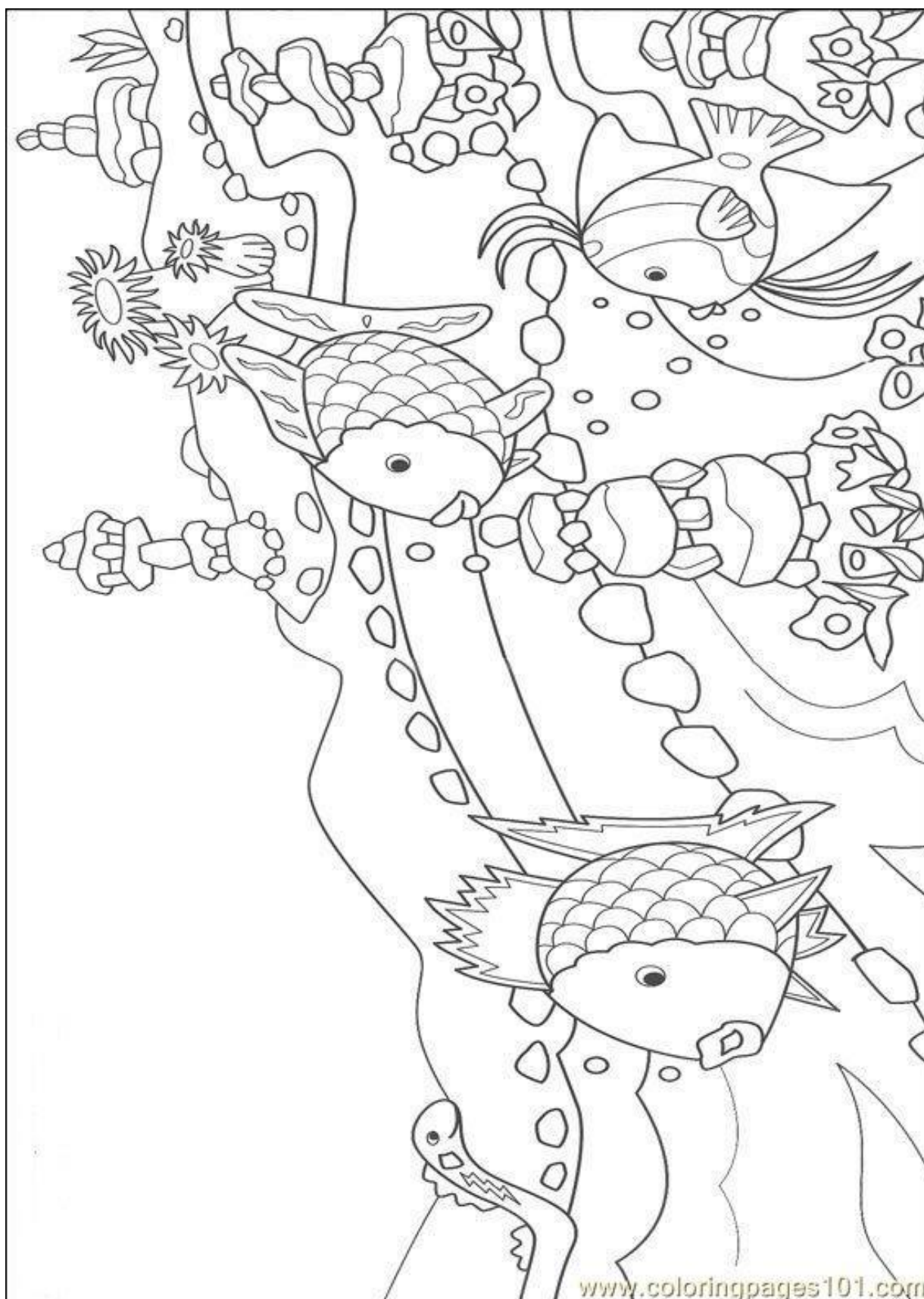

Povestea Dragonului Albastru

Scopul activității: dezvoltarea atitudinii de acceptare a diversității și de valorizare a fiecărui membru a unui grup;

Competențe: Realizând această activitate, copiii vor fi capabili:

- să recunoască trăirile emoționale ale personajelor din poveste;
- să identifice comportamentele "prietenoase" din poveste;
- să explice consecințele comportamentelor "neprietenoase";
- să identifice elementele fizice și de comportament care diferențiază oamenii;
- să exemplifice conceptul *diferit*.

Durata activității: 35 minute

Metode și procedee didactice: conversația, problematizarea, demonstrația, povestirea, explicația, exercițiul, jocul de rol.

Mijloace de învățământ: planșe, cartonașe cu denumirea personajelor, fișă conținut - poveste

Bibliografie:

Mocanu, I., Andreescu, Ș., Boca, C., (2006). *Dragonul albastru. Seria Cărți mari*. Centrul Step by Step, București.

Descriere activității:

Se prezintă preșcolarilor planșa cu dinozaurul (Anexa 2.) Aceștia sunt antrenați într-o discuție referitoare la ce va fi vorba în carte. Se va purta o discuție pe baza acestei imagini:

Despre ce credeți că este vorba în această poveste?

În ce povești ați mai întâlnit dragoni? Ce fel de personaje erau?

Ce aflăm despre personajul poveștii din înfățișarea acestuia?

Ce nume ar putea să aibă personajul nostru?

Se citește poveste *Dragonul albastru* (Anexa 1).

Discuții:

Se cere preșcolarilor să privească cu atenție planșa – Anexa 3 și să exprime cu cuvintele lor stările personajelor, plecând de la modul în care acestea au fost redată în desen. Liniștea și calmul dragonului, mirarea și îngrijorarea veverițelor. Popuneți un joc de imaginație având ca sarcină descrierea altor viețuitoare din pădure care nu apar în imagine (viețuitoare și descrierea stării/ emoției).

Se prezintă copiilor Anexa 4. Se adresează întrebările: *Cum li se părea zebrelor dragonul? De ce credeți că-l considerau mic? De ce furnicile îl considerau foarte mare?* Se discută despre modul în care fiecare dintre personaje îl percepeau diferit, raportându-se la propriile caracteristici; de asemenea, se discută despre modul în care se simțea dragonul care era respins din cauza modul diferit în care arăta.

Se prezintă copiilor Anexa 5. Se discută cu copiii despre ce cred ei că gândește fiecare animal. *Ce credeți că gândește zebra? Dar ursul? De ce credeți că s-au gândit că dragonul este vinovat?* Ajutați-i pe copii să înțeleagă conceptul de diferit. *Cei diferiți pot: avea o altă culoare a pielii/ vorbi o altă limbă/ îmbrăca altfel/ găti altfel etc.* Copiii trebuie să înțeleagă faptul că diferențele se manifestă prin trăsături fizice diferite sau diferențe în modul de gândire, comportament, sau credințe.

Se prezintă copiilor Anexa 6. Invitați copiii să-și spună părerea despre ce gândesc sfetnicii regelui. Pregătiți cartonașe cu personaje: elefant, urs, leu, vultur, papagal, zebra și șarpe, fiecare copil interpretând rolul în cadrul întâlnirii sfetnicilor regelui leu.

Prezentați Anexa 7. Discutați cu copii ce soluții ar găsi ei pentru însănătoșirea pădurii.

Prezentați Anexa 8. Discutați cu copiii finalul poveștii. Explicați copiilor faptul că, noi oamenii nu suntem identici, suntem diferiți unii de alții și fiecare dintre noi este unic.

Anexa 1.

Dragonul albastru

Nu se știe prin ce întâmplare, un dragon albastru s-a așezat în pădurea în care nicicând nu pusese piciorul un dragon. Cu atât mai mult unul albastru.

- Cine-i? se întrebau veverițele.
- Se zice că-i un dragon, spuse ciocănitoarea.
- Dragon? Noi n-avem dragoni în pădure.
- Și nici nu dorim să avem, strigară veverițele în cor.

Una peste alta, neliniștea și nemulțumirea animalelor din pădure creșteau pe măsură ce nu găseau răspunsul la întrebarea: "De ce a venit un dragon tocmai în pădurea lor?" Dragonul singuratic a simțit că nu-l dorește nimeni și s-a retras la marginea pădurii pentru a nu deranja pe nimeni.

Într-o zi, regele animalelor, leul, și-a chemat sfetnicii.

- Trebuie să luăm măsuri! Pădurea se îmbolnăvește pe zi ce trece. Găsiți toți medicii din pădure și fiecare să caute soluții.

Fiecare doctor a început cercetările pentru a găsi medicamentul prin care să trateze boala care a cuprins pădurea. Au încercat doctorii-ciocănitori, doctorii-urși, doctorii-iepuri, dar... din nefericire, pădurea se usca în fiecare zi câte puțin.

Într-o zi, bufnița cea îmbufnată, a adunat toate animalele din pădure și le-a spus:

- Dragonul este cauza nenorocirii noastre! Nu ați văzut ce albastru este? Și...ce caută un dragon într-o pădure fără dragoni?

Animalele au hotărât să meargă să-i ceară socoteală dragonului. Pe măsură ce se apropiau de casa dragonului, pădurea devenea tot mai frumoasă, mai veselă și mai verde. Se auzea o muzică frumoasă iar crengile copacilor se mișcau de bucurie. Dragonul albastru stătea în fața casa lui și cânta la vioară cu multă dăruire și talent.

- Dragonule albastru, îl strigă un urs, cum se face că în aceste locuri boala nu a răpus pădurea?
- Nu știu, dar dacă vă pot fi de folos, sunt gata să dau o mână de ajutor.
- Oare muzica aceasta vindecă copacii? Întrebă o girafă.
- Eu pot încerca, se oferi dragonul și, însoțit de celelalte animale, porni cântând prin pădure.

MINUNE! Întreaga pădure s-a vindecat! Muzica era medicamentul minune pentru boala care a cuprins pădurea.

De atunci, dragonul a fost chemat printre sfătuitoarii regelui leu. Neîncrederea animalelor a dispărut, iar dragonul albastru le-a învățat să cânte la vioară și pe animalele din pădurile vecine.

Cel mai frumos lucru este să împărtășești ceea ce știi celor din jurul tău!

Anexa 2.

Anexa 5.

Anexa 8.

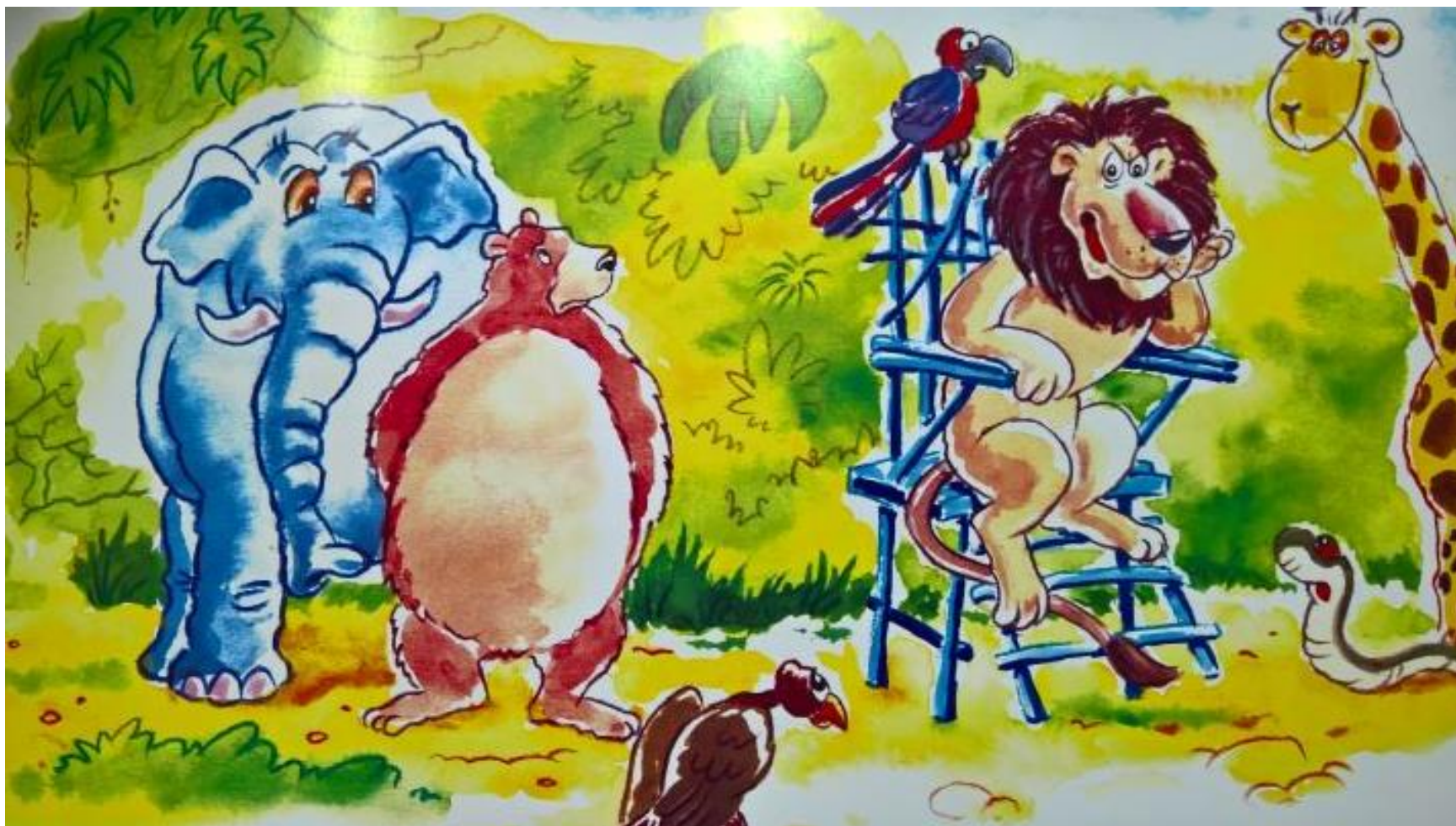

Anexa 7.

Anexa 6.

Anexa 4.

Anexa 3.

